

Sygn. akt: IX C 296/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Opolu IX Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zapala-Garbacz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Łukomska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017r. w Opolu

sprawy z powództwa **F. S.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w O.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w O. na rzecz powoda F. S. kwotę 1.679,60 zł (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i 60/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od powoda F. S. na rzecz pozwanego (...) Sp. z o.o. w O. kwotę 831,74 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 750,00 zł.

Sygn. akt IX C 296/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 22 czerwca 2015 r. F. S. i B. S. (1) wnieśli o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...) Sp. z o.o., w O. kwoty 8.398,00 zł tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 stycznia 2015r. do dnia zapłaty. Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż w dniu 23 września 2014r, powodowie zawarli z pozwaną umowę o świadczenie usług turystycznych związanych z pobytem w B. (Turcja) od 28.09.2014r. do 06.10.2014r. , numer rezerwacji (...). Miejscem pobytu powodów był Hotel (...) w B.. O wyborze tej właśnie oferty zdecydował fakt, iż w zawartej pomiędzy stronami umowie wskazane zostało, że w wyżej wymienionym hotelu przyjmowani są goście powyżej 16 roku życia. Warunek ten miał dla powodów decydujące znaczenie. Z uwagi bowiem na sytuację prywatną zamierzali spędzić ten czas nie tylko w hotelu, który z założenia nie przewiduje pobytu rodzin z dziećmi, ale również zdecydowali o pozostawieniu swoich dzieci w domu. Na początku 2014r. powódka zaszła w ciążę, którą poroniła w drugim miesiącu. Przeżycia związane z utratą dziecka były dla powodów na tyle silne, iż chcieli oni zregenerować siły

i wrócić do równowagi psychicznej w miejscu, gdzie nie będzie rodzin, z potencjalnie małymi dziećmi. W trzecim dniu wypoczynku powodów do hotelu przybyli goście z dziećmi. Łączna liczba dzieci, które zostały zakwaterowane w tym czasie w hotelu to około 30. Pobyt gości z dziećmi trwał do ostatniego dnia pobytu powodów w hotelu tj. do dnia 5 października 2014r. do rodziny 23:00. Co więcej ich pokój sąsiedował bezpośrednio z pokojem matki z malutkim dzieckiem, a to powodowało, iż powodowie wracali wspomnienia wcześniejszych traumatycznych przeżyć. Pomimo, iż powodowie zgłaszali reklamację zarówno w recepcji hotelu, jak i wobec zatrudnionej przez pozwaną rezydentki, umowa nie została zrealizowana zgodnie z jej treścią.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w części ponad kwotę 750 zł, w której to powództwo uznała i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Pozwana podniosła, że prawdą jest, że powodowie zawarli z pozwaną umowę o świadczenie usług turystycznych, której przedmiotem był ich pobyt w 28 września do 5 października 2014 r. w pięciogwiazdkowym hotelu (...) w Turcji. Po przybyciu na miejsce powodowie zostali zakwaterowani w hotelu osobiście przez nich wybranym, w pokoju odpowiadającym umowie. W ocenie pozwanej umowa o świadczenie usług turystycznych zawarta z powodami została wykonana w sposób należyty. W szczególności zaś nie stracili oni żadnej z przewidzianych dóbr hotelowych, a program wycieczki został w całości zrealizowany. Prawdą jest, że umowa o świadczenie usług turystycznych przewidywała pobyt powodów w hotelu (...), przyjmującym jedynie gości w wieku od lat 16 wzwyż. Bezsprzeczne również jest, iż rozpoczynając od 3 dnia przebywania powodów w w/hotelu, obecne były również dzieci. Sytuacja ta trwała do końca pobytu powodów. Pozwana zaprzeczyła przy tym, aby okoliczność ta była dla powodów tak ważna, jak starają się oni wywieść to w pozwie, a przynajmniej, aby dla pozwanej była ona znana w dniu zawarcia umowy. Pozwana nie wiedziała jakimi to przesłankami powodowie kierowali się w wyborze jego oferty, a zatem nie sposób rozpatrywać okoliczności, które miały uzasadniać ich wybór, a pozostawały jedynie w ich psychice - inaczej niż w odniesieniu do przyczyn, które kierują przeciętnym turystą wybierającym zakwaterowanie w hotelu nie przyjmującym dzieci. Oczywistym jest, że taki turysta dokonuje wyboru podobnej oferty z uwagi na chęć spokojnego i niczym niezakłóconego wypoczynku. W niniejszej natomiast sprawie powodowie niej wykazują natomiast, aby ich wypoczynek w jakimkolwiek stopniu został naruszony. Załączone do pozwu fotografie przedstawiają jedynie obecność dzieci w hotelu. Nie wynika z nich natomiast, aby dzieci te w jakimkolwiek stopniu przeszkadzały w zaznawaniu spokoju i relaksuj innym gościom hotelu, w szczególności zaś, aby zakłócały wypoczynek powodom. W świetle okoliczności sprawy, w ocenie pozwanej, zaproponowana powodom rekompensata w wysokości 750 PLN w całości odpowiada stopniowi niewykonania przez pozwaną umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spośród kilku przedstawionych przez agencję najlepsze wakacje Hala K. ofert ze względu na termin wyjazdu powodowie F. S. i B. S. (2) zdecydowali się na podróż do Turcji z biurem (...) sp. z.o.o. w O.. Podstawowe kryterium stanowiło znalezienie hotelu tylko dla osób dorosłych.

Ostatecznie powodowie wybrali ofertę wypoczynku w B.. Umowa imprezy turystycznej została zawarta przez powodów w dniu 23 września 2014 r. i zawierała przelot samolotem z K. do B. w dniu 28 września 2014 r. oraz powrót z B. do K. w dniu 6 października 2014 r. Do dyspozycji powodów miało być przygotowane zakwaterowanie w pokoju dwuosobowym superior jacuzzi, z zapewnionym wyżywieniem w postaci (...) inclusive ultra 24h, w hotelu (...). Powodowie zapłacili łącznie za imprezę dla dwóch osób kwotę 8.398,00 zł .

Przedłożona stronie powodowej oferta wczasów, w hotelu (...) posiadała standard pięciu gwiazdek + (kategoria oficjalna 5). Umowa o świadczenie usług turystycznych przewidywała pobyt powodów w hotelu (...), przyjmującym jedynie gości w wieku od lat 16.

Dowód: - dokument podróży k. 10, warunki uczestnictwa k.11, oświadczenie k.12, oferty k.13-19

Po przybyciu na miejsce powodowie zostali zakwaterowani w hotelu (...), w pokoju odpowiadającym umowie. Powodowie nie stracili żadnej z przewidzianych dób hotelowych, a program wycieczki został w całości zrealizowany. Mimo, iż umowa o świadczenie usług turystycznych przewidywała pobyt powodów w hotelu (...), przyjmującym jedynie gości w wieku od lat 16 wzwyż. W trzecim dniu przebywania powodów w hotelu, obecne były w nim również dzieci. Sytuacja ta trwała do końca pobytu powodów.

Pomimo, iż powodowie zgłaszali reklamację zarówno w recepcji hotelu, jak i wobec zatrudnionej przez pozwaną rezydentki, umowa nie została zrealizowana zgodnie z jej treścią.

Dowód: -dokumentacja zdjęciowa k.28-37, zeznania świadka M. S. e-protokół (00:06:59) k.86-87, zeznania świadka M. P. e-protokół (00:13:39) i k.87, zeznania powoda F. S. e-protokół (00:19:01) k. 87-89, zeznania powódki B. S. (2) e-protokół (00:34:29) i k.89-90

Powodowie złożyli na adres siedziby pozwanej reklamację, wskazując zarazem szczegółowo opisane przyczyny i niezadowolenia z imprezy turystycznej w postaci pojawienia się w hotelu dzieci mimo, że wybrali obiekt dla dorosłych, co było podstawowym i koniecznym kryterium. W związku z niedotrzymaniem warunków umowy zwrócili się o całkowity zwrot kosztów imprezy w kwocie 8.398 zł.

Pozwana wskazała, że biuro nie przewiduje całkowitego zwrotu kosztów imprezy. Wskazała, że informacja o braku możliwości przyjęcia gości poniżej 16 roku życia dotyczy umowy zawieranej przez biuro z hotelarzem i jest informacją techniczną.

Dowód: reklamacja powodów k.23-25 pismo z dnia 21.11.2014r. k.26,

Powodowie pismem z dnia 12.01.2015r. wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 8.398,00 zł w terminie 14 dni.

Pozwana w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty zaproponowała powodom rekompensatę w postaci przyznania bonu wakacyjnego o wartości 750 zł ważnego przez 2 lata od daty wystawienia.

Dowód: wezwanie do zapłaty k.38-40, odpowiedź na wezwanie k.41-42

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Strony łączyła umowa o organizację usługi turystycznej.

W sprawie bezspornym jest, iż powodowie uczestniczyli w imprezie turystycznej przygotowanej przez pozwaną (...) Sp. z o.o. w O. w hotelu (...) w B. (Turcja) w terminie od dnia 28 września 2014 r. do dnia 6 października 2014 r. Do dyspozycji powodów miało być przygotowane zakwaterowanie w pokoju dwuosobowym superior jacuzzi, z zapewnionym wyżywieniem w postaci (...) inclusive ultra 24h, w hotelu (...). Nie było przedmiotem sporu, że powodowie zapłacili łącznie za imprezę dla dwóch osób kwotę 8.398,00 zł. Ponadto spór nie obejmował tego, że w ramach usługi powodowie mieli zapewniony pobyt w hotelu (...), przyjmującym jedynie gości w wieku od lat 16. Bezspornym również jest, iż rozpoczynając od 3 dnia przebywania powodów w w/hotelu, obecne były również dzieci. Sytuacja ta trwała do końca pobytu powodów. Kwestią sporną między stronami pozostawało natomiast ustalenie wysokości należnego powodom odszkodowania w związku z niedotrzymaniem warunków umowy, a tym samym ustalenie czy pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nienależycie wykonała zobowiązanie umowne i odpowiada z tego tytułu odszkodowawczo. Pozwana uznała roszczenie powodów do kwoty 750 zł.

W niniejszym postępowaniu Sąd był zobligowany do oceny materiału dowodowego w postaci dokumentów, ale też osobowych źródeł dowodowych w postaci przesłuchania strony powodowej. Sąd oceniając wszystkie dowody kierował się treścią art. 233 §1 k.p.c. który stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania,

na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, kierując się doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego wnioskowania.

Zdaniem Sądu wszystkie zgromadzone w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, będący podstawą ustalenia niewątpliwego stanu faktycznego. Co do ich rzetelności Sąd nie miał zastrzeżeń.

Sąd był również zobligowany do oceny osobowych źródeł dowodowych w postaci dowodu z przesłuchania powodów różniąc się jednak z powodami odnośnie wysokości należnego im odszkodowania z przyczyn o których będzie mowa w dalszej części rozważań.

Zgodnie z art. 16 b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, jeżeli w trakcie imprezy turystycznej klient stwierdza wadliwe wykonywanie umowy, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym wykonawcę usługi oraz organizatora turystyki, w sposób odpowiedni dla rodzaju usługi. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, klient może złożyć organizatorowi turystyki reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania umowy oraz określenie swojego żądania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy. W wypadku odmowy uwzględnienia reklamacji organizator turystyki jest obowiązany szczegółowo uzasadnić na piśmie przyczyny odmowy. Jeżeli organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji, w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy, a w razie reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej, uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną.

Należy stwierdzić, iż strona powodowa w przypisanym terminie 30 dni złożyła reklamację. Na wstępie podnieść należy, że wbrew twierdzeniom strony powodowej, pozwany odpowiedział na reklamację w ustawowym terminie 30 dni. Zgodnie bowiem z treścią art. 16b ust. 5 "jeżeli organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji, złożonej zgodnie z ust. 3, w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, a w razie reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną." Decydujące znaczenie ma tu data wysłania odpowiedzi na reklamację. Przyjęcie punktu widzenia strony powodowej tj. liczenia terminu od daty zapoznania się z odpowiedzią prowadziłoby nie tylko do różnego traktowania organizatorów turystycznych, gdyż inny jest czas dostarczenia przesyłek do różnych części kraju, ale i do szeregu różnego rodzaju komplikacji związanych z datą odbioru, zapoznania się z ich treścią. Przed wszystkim wskazać należy, że odpowiedź na reklamację jest oświadczeniem wiedzy, a nie woli, a tym samym nie stosuje się w takim wypadku reguł kodeksowych przewidzianych dla oświadczeń woli. Nadto, co istotniejsze nawet gdyby przyjąć, że pozwany nie odpowiedział na reklamację w terminie to samo uwzględnienie reklamacji odnosi się jedynie do przyznania wskazywanych niej okoliczności faktycznych nie zaś co do wysokości ewentualnego odszkodowania lub też zadośćuczynienia. Mając na uwadze powyższe, sąd uznał, że pozwany nadał odpowiedź z zachowaniem 30-dniowego terminu.

Pozwana uznała częściowo roszczenie powodów. Powyższa sytuacja świadczy jednoznacznie, jak wynika także z materiału dowodowego w sprawie, że pozwana nie zapewniła stronie powodowej odpowiednich warunków, których miała ona prawo oczekiwać w związku z wykupieniem imprezy turystycznej u pozwanej. Sąd ustalił bowiem, że doszło do niedotrzymania przez pozwaną warunków umowy, bowiem mimo wyboru hotelu dla dorosłych, rozpoczynając od 3 dnia przebywania powodów w w/w hotelu, obecne były również dzieci. Biuro (...) z.o.o w O. uwzględnił reklamację strony powodowej proponując rekompensatę za niedogodności w postaci przyznania bonu wakacyjnego o wartości 750 zł ważnego przez 2 lata od daty wystawienia. Powodowie jednak z tej formy rekompensaty nie skorzystali.

Zgodnie natomiast z art. 11 a ust. 1 w ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 223, poz. 2268 ze zm.) organizator turystyki odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych, chyba, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest spowodowane wyłącznie: działaniem lub zaniechaniem klienta, działaniem lub zaniechaniem osób trzecich, nie uczestniczących w wykonywaniu usług przewidzianych w umowie, jeżeli tych działań lub zaniechań nie można było przewidzieć ani uniknąć, albo siłą wyższą.

Przedmiotem regulacji powyżej przywoływanej ustawy są warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terenie kraju i za granicą. Ustawa ta wprowadza kategorię umów nazwanych - „umowę o świadczenie usług turystycznych”, przez którą należy rozumieć wszelkiego rodzaju usługi świadczone turystom. Usługa owa obejmuje w praktyce kilka różnych świadczeń traktowanych jednak jako jedno zobowiązanie. Konsekwencją takiej konstrukcji jest to, że za wykonanie wszystkich mieszczących się w ramach umowy świadczeń, pomimo, iż są one z reguły realizowane przez różne podmioty- odpowiedzialność wobec usługobiorcy ponosi jedynie organizator turystyki (art. 11 a ustawy). Z powyższego wynika szeroko zakreślony zakres odpowiedzialności organizatora, albowiem odpowiada on nie tylko za działania własne, ale również działania osób, z pomocą, których zobowiązanie wykonuje. Organizator imprezy turystycznej nie może zwolnić się z odpowiedzialności poprzez powołanie się na brak winy w nadzorze nad tymi osobami lub w brak winy w ich wyborze. Jediną podstawą prawną do wyłączenia jego odpowiedzialności jest wykazanie zaistnienia ściśle określonych w ustawie przesłanek egzoneracyjnych. Dodać należy, iż pozostałe przesłanki odpowiedzialności ex contractu, tj. 1.pojęcie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, 2. szkoda szeroko rozumiana (uszczerbek majątkowy: rzeczowy i osobowy, uszczerbek niemajątkowy), 3. związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą - regulowane są przez odpowiednie przepisy k.c.

W ustawowym katalogu usług turystycznych „impreza turystyczna” jest zdefiniowana jako obejmująca, co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy umowa o świadczenie usług turystycznych polegających na organizowaniu imprez turystycznych wymaga formy pisemnej i powinna zawierać określone postanowienia, których zakres został szczegółowo zakreślony w ustępie 2 tego przepisu. Ustawa nakłada jednocześnie na organizatora obowiązek szczegółowej informacji, co do zakresu, przedmiotu i treści poszczególnych świadczeń jeszcze przed zawarciem umowy, przy czym informacja ta powinna być doręczona w postaci dokumentu pisemnego, zrozumiałego i przystępnego. Dane zawarte w broszurach, folderach, katalogach czy innych formach ofert stają się elementem kontraktu z klientem, o ile nie będzie on zawierał odmiennych postanowień (art. 12 i 13).

W ustawie uregulowano m. in. w sposób szczególny zagadnienia związane z zawieraniem, wykonywaniem i rozwiązywaniem umów o świadczenie usług turystycznych, w tym prawo odstąpienia od umowy przez klienta w określonego rodzaju sytuacjach za zwrotem ceny, prawo do otrzymania nieodpłatnie świadczeń zastępczych tej samej jakości oraz do żądania odszkodowania (art. 11 a, 14 ust. 5 i 6 i art. 16 a). Jednakże z uwagi, iż regulacja tej kategorii umów nie jest wyczerpująca, to zgodnie z art. 11 ustawy w zakresie w niej nie unormowanym, znajdują do niej zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego.

Ustawodawca mając na celu ochronę klienta imprezy turystycznej wprowadził ustawowe domniemanie odpowiedzialności organizatora za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umówionej usługi turystycznej. Tym samym, uczestnik imprezy dochodzący ochrony swoich praw z tego tytułu musi jedynie wykazać, że świadczenia objęte umową nie zostały wykonane albo zostały wykonane niezgodnie z jej treścią oraz że stanowiło to cause powstania po jego stronie szkody majątkowej lub niemajątkowej. Zakres okoliczności, za jakie odpowiada organizator turystyki musi uwzględniać wysoki miernik staranności, jakiego należy wymagać od profesjonalisty (art. 355 §2 k.c.).

Sąd zważył, iż strona powodowa wywiązała się w pełni z ciążącego na niej obowiązku dowodowego, wykazując zaistnienie przesłanek pozwalających na uwzględnienie żądania w zasadnej zdaniem Sądu części. Strona powodowa wykazała na czym polegało nienależyte wykonanie przez pozwaną (...) Spółkę z o.o. w O., zobowiązania umownego.

Sytuacja ta spowodowała obniżenie standardu oferowanej usługi.

Sąd musiał rozważyć i stwierdzić w jakim stopniu pozwana jako organizator imprezy turystycznej istotnie nie wykonała lub nienależycie wykonała swoich zobowiązań, które wynikały bezpośrednio z umowy i w związku z tym jaką powinna ponieść odpowiedzialność z tytułu odszkodowania.

Sąd zauważa, iż ustalenia, poczynione w niniejszej sprawie stanowiły podstawę dla Sądu jako organu orzekającego do ustalenia rzeczywistej szkody poniesionej przez stronę powodową i tym samym wysokości należnego im odszkodowania.

W pierwszej kolejności należało ustalić zakres, w jakim miało miejsce w rozpoznawanej sprawie nienależyte wykonanie poszczególnych świadczeń przez stronę pozwaną i tym samym rozstrzygnięcie, czy wszystkie zgłoszone przez stronę powodową zastrzeżenia miały rzeczywiście charakter wad imprezy rozumianych jako istotne niezgodności pomiędzy usługami świadczonymi powodom a umówionymi.

W niniejszej sprawie zastrzeżenia strony powodowej dotyczyły kategorii świadczonych usług turystycznych w postaci: różnicy w postaci zarezerwowanego obiektu. Kryterium wyboru wyjazdu i hotelu powodów był bowiem hotel dla dorosłych, bez dzieci. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami pozwanej, że takie wyszczególnienie braku możliwości zakwaterowania dzieci, poniżej 16 lat w danym hotelu ma charakter stricte techniczny i ma na celu wyłącznie przypomnienie sprzedawcy, że nie może on zaoferować takiego obiektu dzieciom poniżej tego wieku, ponieważ na miejscu mogłoby się okazać, że hotel odmówi im zakwaterowania. Jest to bowiem warunek stanowiący o atrakcyjności pobytu dla potencjalnego klienta. Gdyby stanowiło jedynie informację czysto techniczną dla pracownika nie byłoby zamieszczane w ofercie oraz warunkach rezerwacji. Powodowie bowiem jasno określili swoje oczekiwania hotelu dla dorosłych, bez dzieci co potwierdziła również pracownica agencji turystycznej w złożonym oświadczeniu, która pośredniczyła w zakupie usługi. Dla Sądu jest zatem rzeczą oczywistą, iż za te uchybienia należy się stronie powodowej odpowiednie odszkodowanie pieniężne, gdyż pozwana w sposób ewidentny nie wypełniła swoich obowiązków jako organizator imprezy turystycznej przez brak przygotowania wycieczki w hotelu zgodnie z wcześniejszymi uzgodnieniami.

Ustalając wysokość odszkodowania należnego stronie powodowej Sąd uznał, iż należy się kwota 1679,60 zł z tytułu odszkodowania za nienależyte wykonanie przez pozwaną zaoferowanej powodom imprezy turystycznej. Ustalając taki poziom odszkodowania Sąd miał na względzie brzmienie art. 322 k.p.c. i zasądził odszkodowanie odpowiednie według swojej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Wysokość zasądzonego przez Sąd odszkodowania uzasadnia bowiem niedotrzymanie zaoferowanego w ofercie turystycznej, przez pozwaną jako biura podróży, standardu wycieczki w czasie całego pobytu. Sąd biorąc pod uwagę stopień zawinienia pozwanej i związany z tym obniżony standard wycieczki, stwierdził, iż właściwym odszkodowaniem będzie posiłkując się Kartą F. bonifikata pieniężna od uiszczonych przez powodów cen imprezy turystycznej (kwota 8.398 zł) w tym w zakresie różnicy obiektu od zarezerwowanego obiektu zastosowanie bonifikaty w wysokości łącznej 20 %. Powyższe ustalenia Sądu uzasadnia stopień niedogodności w zrealizowaniu przez pozwaną na rzecz strony powodowej imprezy turystycznej, a tym samym stopień faktycznego obniżenia wartości zaproponowanej im pierwotnie usługi.

Natomiast dalej idące powództwo odnośnie odszkodowania Sąd oddalił jako nieuzasadnione.

Orzeczenie w przedmiocie zasądzenia odsetek od dnia 31 stycznia 2015 r. uzasadnia przepis z art. 455 k.c., stanowiący, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Natomiast stosownie do art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Należy stwierdzić iż możliwe jest liczenie odsetek ustawowych od dnia wymagalności roszczenia tj. upływu terminu 14 dni wyznaczonego pozwanej w wezwaniu do zapłaty.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia przepis art. 100 zd. 1 k.p.c. stanowiący iż „w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.” Decyzja, czy w wypadku uwzględnienia powództwa tylko w pewnej części, koszty procesu powinny zostać wzajemnie zniesione, czy też stosunkowo rozdzielone, powinna być zawsze oparta na zasadzie słuszności. Strona powodowa wygrała w 11%. Pozwany uznał bowiem powództwo do kwoty 750,00 zł. Stąd Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 831,74zł tytułem zwrotu części poniesionych kosztów postępowania.

W myśl art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Pozwany uznał roszczenie do kwoty 750,00zł i w tym zakresie Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.